

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

กระดาศา เป็นกระดาศาที่ทำขึ้นด้วยกรรมวิธีอันซับซ้อน สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน ในอดีตกระดาศาถูกนำมาใช้ทำสมุดจดบันทึกที่เรียกว่า ทับสา (สมุดไทย) ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษ คือสามารถเก็บไว้ได้นานนับร้อยๆปี โดยไม่แตกหัก แห้งกรอบหรือถูกแมลงกัดกิน ทำให้เราสามารถทราบเรื่องราวต่างๆในอดีตที่ถูกรับบันทึกเอาไว้ ปัจจุบันกระดาศาถูกนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์หลายอย่าง เช่น ร่ม ดอกไม้ ชุดผ้าตัด การ์ดอวยพร ของชำร่วย และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากกระดาศาเหล่านี้ นอกจากจะจำหน่ายเป็นสินค้าภายในประเทศแล้วยังเป็นสินค้าส่งออกไปต่างประเทศอีกด้วย ดังนั้นความต้องการกระดาศาเพื่อใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จึงมีมาก แต่การผลิตกระดาศาในปัจจุบันเป็นการผลิตในลักษณะเป็นครัวเรือนพออยู่พอกิน มีผู้ผลิตในเชิงพาณิชย์ไม่กี่ราย เนื่องจากผู้สนใจจะลงทุนผลิตกระดาศาในเชิงธุรกิจยังขาดข้อมูลในด้านต่างๆ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าปัจจุบันผู้ผลิตกระดาศามีผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตกระดาศาของอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตำบลคันเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ผลิตกระดาศาในครัวเรือน ผู้ที่สนใจลงทุนและผู้สนใจอื่นๆ ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจที่จะผลิตกระดาศาในอนาคต โดยทำการศึกษาเก็บข้อมูลประชากรจำนวน 25 ราย และแบ่งประชากรนี้ตามประเภทของการผลิตแผ่นกระดาศา ได้แก่ กลุ่มที่ผลิตกระดาศาแบบซ้อน กลุ่มที่ผลิตกระดาศาแบบแตะ โดยจะสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ผู้ผลิตกระดาศามีส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น การศึกษาในครั้งนี้อาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามที่ใช้สัมภาษณ์ผู้ผลิตกระดาศา การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกระดาศา ข้อมูลทางวิชาการ หนังสือ และข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อให้การศึกษานี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลจริง ที่ได้รับการสัมภาษณ์ผู้ผลิตกระดาศา ดังนั้นตัวเลขที่แสดงในตารางต่างๆ ในการศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระดาศาจึงเป็นข้อมูลตัวเลขที่ได้จากการหาค่าเฉลี่ย ซึ่งผู้ลงทุนต้องพึงระวังในเรื่องของข้อสมมติฐานและสภาพการณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบการพิจารณาในเรื่องการลงทุนการผลิตกระดาศาไปด้วย

จากการศึกษาดัชนีทุนและผลตอบแทนการผลิตกระดาษสาของอุตสาหกรรมในครัวเรือน : กรณีศึกษา ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ได้พบว่าผู้ผลิตกระดาษสา ซึ่งเป็นประชากรทั้งหมด สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

จำนวนสมาชิกผู้ผลิตกระดาษสาตามประเภทของการผลิตแผ่นกระดาษสามีทั้งหมด 25 ราย แบ่งเป็นสมาชิกที่ผู้ผลิตกระดาษสาแบบช้อนอย่างเดียวก่อนจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 52 เป็นสมาชิกที่ผลิตกระดาษสาแบบตะแคงอย่างเดียวก่อนจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 และเป็นสมาชิกที่เป็นผู้ผลิตกระดาษสาแบบช้อนและแบบตะแคงจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 28 แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตกระดาษสาส่วนใหญ่นิยมผลิตกระดาษสาแบบช้อน

การศึกษาของผู้ผลิตกระดาษสา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 84 ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวช. ,ปวส.) จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตกระดาษสาส่วนใหญ่มีความรู้ไม่สูง

ผลผลิตต่อปีของผู้ผลิตกระดาษสาแบบช้อนขนาด 48x 55 ซม. เท่ากับ 1,799,063 แผ่น แบบช้อนขนาด 60 x 80 ซม.เท่ากับ 1,660,200 แผ่น แบบตะแคง เท่ากับ 269,687 แผ่น แสดงว่ากระดาษสาแบบช้อนจะสามารถผลิตได้ในปริมาณมากกว่าแบบตะแคง เพราะว่า แบบช้อนใช้วัตถุดิบในปริมาณน้อยกว่าและระยะเวลาที่ใช้ในการผลิตน้อยกว่า

แหล่งข้อมูลที่ผู้ผลิตกระดาษสาได้รับความรู้และเทคนิคในการผลิตกระดาษสา ส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากพ่อแม่ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 68 แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตกระดาษสา จะได้รับการถ่ายทอดความรู้กันภายในครัวเรือนเป็นส่วนมาก

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตกระดาษสา ผู้ผลิตกระดาษสามีความเห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในเรื่อง ผลผลิตไม่แน่นอน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 เนื่องจากจำนวนผลผลิตที่ได้ ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศและตามฤดูกาลเช่น ฤดูฝน เป็นต้น

2. ต้นทุนการผลิตกระดาษสา

การผลิตกระดาษสาของตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จะมีค่าใช้จ่ายในการลงทุน และค่าใช้จ่ายในการผลิตแตกต่างกันไปตามประเภท ขนาด และวิธีการฟอกขาว

โดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด กับวิธีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน จะมีต้นทุนผันแปรต่างกัน แต่มีต้นทุนคงที่เท่ากัน

กระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด มีต้นทุนรวมเท่ากับ 762,601.22 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 755,606.46 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 6,994.76 บาท ส่วนกรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน มีต้นทุนรวมเท่ากับ 811,175.92 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 804,181.16 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 6,994.76 บาท

กระดาษสาแบบซ้อนขนาด 60 x 80 ซม. กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด มีต้นทุนรวมเท่ากับ 1,201,768.91 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 1,190,363.34 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 11,405.57 บาท ส่วนกรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน มีต้นทุนรวมเท่ากับ 1,276,477.97 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 1,265,072.40 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 11,405.57 บาท

กระดาษสาแบบแตะธรรมดา กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด มีต้นทุนรวมเท่ากับ 1,306,092.23 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 1,295,306.66 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 10,785.57 บาท ส่วนกรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน มีต้นทุนรวมเท่ากับ 1,420,978.89 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 1,410,193.32 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 10,785.57 บาท

กระดาษสาแบบแตะหน้าเรียบ กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด มีต้นทุนรวมเท่ากับ 1,440,935.73 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 1,430,150.16 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 10,785.57 บาท ส่วนกรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน มีต้นทุนรวมเท่ากับ 1,555,822.39 บาทต่อปี เป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 1,545,036.82 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 10,785.57 บาท

ต้นทุนของการผลิตกระดาษสาประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ เมื่อพิจารณาต้นทุนการผลิตกระดาษสาที่จำนวน 1,000 แผ่นของกระดาษสาแต่ละประเภทแต่ละขนาดจะมีความแตกต่างกันในด้านต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ โดยต้นทุนวัตถุดิบทางตรงของกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. จะมีต้นทุนวัตถุดิบต่ำที่สุดคือ 216 บาท(กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด) หรือ 243 บาท (กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) ส่วนกระดาษสาแบบแตะธรรมดาและแบบแตะหน้าเรียบจะมีต้นทุนวัตถุดิบทางตรงมากที่สุดคือ 3,640 บาท (กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และ โซเดียมซัลไฟเตด) หรือ 4,066 บาท

(กรณีที่ใช้สารฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) สำหรับกระดาษสาแบบซ้อนบางขนาด 60x 80 ซม. จะมีต้นทุนวัตถุดิบ เท่ากับ 318 บาท (กรณีที่ใช้สารฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟเรด) หรือ 426 บาท (กรณีที่ใช้สารฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) สำหรับค่าแรงงานทางตรงของกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. จะมีค่าแรงงานต่ำที่สุดคือ 204 บาท เป็นค่าแรงในการซ้อน 180 บาท เพราะสามารถซ้อนเป็นแผ่นกระดาษสาได้รวดเร็ว แต่กระดาษสาแบบแตะหน้าเรียบจะมีค่าแรงงานทางตรงสูงที่สุด คือ 1,663 บาท เป็นค่าแรงในการแตะหน้าเรียบ เท่ากับ 1,500 บาท เพราะว่า ต้องใช้เวลาในการแตะเป็นแผ่นนานและต้องทำให้หน้าเรียบขณะกระดาษยังหมาดอยู่ กระดาษสาแบบซ้อนขนาด 60 x 80 ซม. มีค่าแรงงานทางตรง เท่ากับ 336 บาท เป็นค่าแรงในการซ้อน 310 บาท และแบบแตะธรรมดา มีค่าแรงงานทางตรงเท่ากับ 1,163 บาท เป็นค่าแรงในการแตะ เท่ากับ 1,000 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ที่กระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. มีค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่ต่ำที่สุด เท่ากับ 3.89 บาท ส่วนกระดาษสาแบบแตะธรรมดาและแบบแตะหน้าเรียบจะมีค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่สูงที่สุดคือ 39.99 บาท สำหรับกระดาษสาแบบซ้อน 60x 80 ซม. จะมีค่าใช้จ่ายในการผลิตคงที่เท่ากับ 6.87 บาท

3. ผลตอบแทนการผลิตกระดาษสา

ผลผลิตของกระดาษสาแต่ละประเภท แต่ละขนาด ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด ระยะเวลาที่ใช้ในการตากให้แห้ง และสภาวะอากาศตามฤดูกาล ผู้ที่ผลิตกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. สามารถผลิตกระดาษสาได้มากที่สุด เท่ากับ 1,799,063 แผ่นต่อปี ผู้ผลิตกระดาษสาแบบแตะธรรมดา หรือแตะหน้าเรียบจะสามารถผลิตกระดาษได้น้อยที่สุด เท่ากับ 269,687 แผ่นต่อปี ส่วนผู้ผลิตกระดาษสาแบบซ้อน 60 x 80 ซม. จะผลิตกระดาษได้ เท่ากับ 1,660,200 ต่อปี

ราคาขายเฉลี่ยของกระดาษสาแต่ละประเภทแต่ละขนาดจะแตกต่างกันไปโดยกระดาษสาแบบแตะธรรมดาหรือแบบแตะเรียบจะมีราคาสูงที่สุด คือ 6.30 บาทต่อแผ่น เนื่องจากเป็นกระดาษสาที่ต้องใช้วัตถุดิบในปริมาณมากและค่าแรงงานในการแตะค่อนข้างสูงแต่เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยทั้งหมดต่อปี กระดาษสาแบบแตะธรรมดาหรือแบบแตะหน้าเรียบ จะมีรายได้น้อยกว่ากระดาษสาแบบซ้อนขนาด 60 x 80 ซม. เนื่องจากผลผลิตต่อปีของกระดาษสาแบบแตะธรรมดาหรือแบบแตะหน้าเรียบจะมีปริมาณน้อยที่สุด เพราะว่าเป็นปริมาณวัตถุดิบที่เท่ากันจะสามารถผลิตกระดาษสาแบบแตะได้น้อยกว่ากระดาษสาแบบซ้อน กระดาษสาแบบแตะจะมีความหนามากกว่ากระดาษสาแบบซ้อน จึงต้องใช้ระยะเวลาในการตากให้แห้งนานกว่า ทำให้ผลผลิตต่อวันได้น้อยกว่า

กำไรสุทธิต่อปี กระดาษสาแบบซ้อน ขนาด 60 x 80 ซม. มีกำไรสุทธิสูงที่สุดเท่ากับ 674,257.09 บาท (กรณีที่ใช้สารฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟเรด) หรือ

599,548.03 บาท (กรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) แต่แบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. มีกำไรต่ำที่สุดเท่ากับ 137,330.28 บาท(กรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟต์) หรือ 88,755.58 บาท (กรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) กำไรสุทธิต่อปีของกระดาษสาที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟต์จะมีกำไรสุทธิต่อปีสูงกว่าการที่ฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน

อัตรากำไรต่อต้นทุนของผู้ผลิตกระดาษสาตำบลต้นเปา (ตารางที่ 4 – 56 กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟต์) ของกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. เท่ากับร้อยละ 18.01 แบบซ้อนขนาด 60x 80 ซม. เท่ากับ ร้อยละ 56.11 แบบกระดาษธรรมดา เท่ากับร้อยละ 30.08 แบบกระดาษเรียบ เท่ากับ ร้อยละ 17.91 อัตรากำไรต่อต้นทุนของผู้ผลิตกระดาษสา (ตารางที่ 4 – 57 กรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) ของกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. เท่ากับร้อยละ 10.94 แบบซ้อนขนาด 60x 80 ซม. เท่ากับ ร้อยละ 46.97 แบบกระดาษธรรมดา เท่ากับร้อยละ 19.57 แบบกระดาษเรียบ เท่ากับ ร้อยละ 9.20 อัตรากำไรต่อค่าขาย(ตารางที่ 4 – 58 กรณีที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟต์) ของกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. เท่ากับร้อยละ 15.26 แบบซ้อนขนาด 60x 80 ซม. เท่ากับ ร้อยละ 35.94 แบบกระดาษธรรมดา เท่ากับ ร้อยละ 23.13 แบบกระดาษเรียบ เท่ากับ ร้อยละ 15.19 อัตรากำไรต่อต้นทุนของผู้ผลิตกระดาษสา (ตารางที่ 4 – 59 กรณีที่มีการฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน) ของกระดาษสาแบบซ้อนขนาด 48 x 55 ซม. เท่ากับร้อยละ 9.86 แบบซ้อนขนาด 60x 80 ซม. เท่ากับ ร้อยละ 31.96 แบบกระดาษธรรมดา เท่ากับร้อยละ 16.37 แบบกระดาษเรียบ เท่ากับ ร้อยละ 8.43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตรากำไรต่อต้นทุนและอัตรากำไรต่อค่าขายของกระดาษสาที่ฟอกขาวโดยใช้สารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมซัลไฟต์ จะมีอัตราส่วนสูงกว่ากระดาษสาที่ฟอกขาวโดยใช้สารคลอรีน

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. การศึกษานี้จำกัดอยู่ในตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นการนำแนวการศึกษาไปใช้จะต้องคำนึงถึงข้อกำหนดเรื่องขอบเขตการศึกษาให้เหมาะสม
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคือช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2544 ซึ่งหากระยะเวลาศึกษาเปลี่ยนไปอาจมีตัวแปรเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพอากาศ ค่าแรงงาน ด้านการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง

จากการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระดาษสาของอุตสาหกรรมในครัวเรือน : กรณีศึกษาตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาในรูปแบบออกแบบสอบถามของผู้ผลิตกระดาษสา จากประชากรทั้งหมด 25 ราย สามารถสรุปปัญหาต่างๆดังนี้

1. ปัญหาด้านผลผลิต ผลผลิตไม่แน่นอนเนื่องจากการผลิตกระดาษที่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ยังต้องใช้วิธีการตากกระดาษให้แห้งเองตามธรรมชาติ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ถ้าวันที่มีแดดจัดสามารถผลิตกระดาษได้มาก แต่ถ้าวันไหนมีฝนตกอาจไม่สามารถผลิตกระดาษได้เลย

2. ปัญหาด้านคู่แข่งจากภายนอก ในสมัยก่อนการผลิตกระดาษจะมีการผลิตในตำบลต้นเปาแห่งเดียวเท่านั้นแต่ปัจจุบันมีการผลิตกระดาษในหลาย ๆ พื้นที่ เช่น อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา ซึ่งบางพื้นที่มีราคาปอสาซึ่งเป็นวัตถุดิบต่ำ จึงทำให้ราคาขายของกระดาษในท้องตลาดลดลง ผู้ผลิตกระดาษในตำบลต้นเปาเอง จึงต้องลดราคากระดาษของตนเองลงไปเพื่อให้สามารถจำหน่ายได้

3. ปัญหาเรื่องเงินลงทุน ผู้ผลิตกระดาษบางราย ไม่มีเงินลงทุนเป็นของตนเองต้องอาศัยเงินลงทุนจากพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อกระดาษก่อน ซึ่งทำให้เกิดการผูกขาดเพราะผู้ซื้อสามารถกำหนดราคาของกระดาษแก่ผู้ผลิตได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษารวบรวมวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระดาษของอุตสาหกรรมในครัวเรือน : ศึกษา ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการเงิน พบว่ามีความเหมาะสมต่อการลงทุนโดยเฉพาะการทำกระดาษแบบซ้อนขนาด 60 x 80 ซม. และแบบตะขรรมดา แต่อย่างไรก็ตามการพิจารณาการตัดสินใจในการลงทุนนั้นจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยหลายๆด้านประกอบด้วยกันเพื่อให้การลงทุนมีความเสี่ยงต่ำที่สุดและมีผลตอบแทนจากการลงทุนสูงที่สุด

1. ผู้ผลิตกระดาษควรรวมตัวกันเป็นกลุ่มสหกรณ์และดำเนินการอย่างถูกต้อง ควรชี้แจงให้กับสมาชิกทุกคนเข้าใจในวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ที่จะได้รับรวมถึงการสร้างอำนาจต่อรองราคา การหาวิธีการเพื่อเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน

2. รัฐบาลควรสนับสนุนทางการเงินทุนแก่ผู้ผลิตกระดาษ โดยหาแหล่งกู้ยืม แหล่งกู้ยืมที่มีดอกเบี้ยต่ำ มีระยะเวลาคืนเงินนานพอสมควร

3. ด้านสิ่งแวดล้อม ขั้นตอนของการต้มเชื้อปอสาและการฟอกขาวนั้นจะใช้สารเคมี ซึ่งมีผลต่อพื้นดินและแหล่งน้ำในชุมชน ควรมีการอธิบายและทำความเข้าใจต่อผู้ผลิตกระดาษ และแนะนำวิธีการปฏิบัติในการกำจัดน้ำที่มีส่วนผสมของสารเคมีก่อนนำไปทิ้ง